

NOTAT

Miljø- og
Fødevareministeriet
Miljøstyrelsen

Vandforsyning
Ref. Hvb
J.nr. SVANA-400-00068
Den 26. oktober 2017

Høringsnotat vedrørende lovforslag om ændring af lov om vandforsyning m.v. (Underretning om forhold vedrørende vand)

Miljøstyrelsen sendte den 19. juli 2017 forslag til lov om ændring af vandforsyning og miljøbeskyttelse om underretning om påbud, samt dispensation fra og vejledningspligt om drikkevandskvalitetskrav, i 4 ugers høring med frist for afgivelse af bemærkninger den 21. august 2017.

Udkastet blev sendt i høring hos alle kommuner, regioner samt en lang række interessenter. Miljøstyrelsen har modtaget 13 høringssvar.

Følgende 9 interessenter har haft bemærkninger til forslaget:

Dannarks Naturfredningsforening (DN), Dansk Brøndejerforening, Danske Vandværker, Eurofins, HOFOR, Greve Kommune, Ikast-Brande Kommune, KL, Aalborg Kommune.

Følgende 4 interessenter har meddelt, at de ingen bemærkninger har til forslaget: Dansk Byggeri, Dansk Industri, Danske Revisorer og Aalborg Universitet.

Flere høringssvar peger på samme problemstillinger, og disse høringssvar vil så vidt muligt blive besvaret samlet under emnemæssige overskrifter.

Danske Vandværker og KL henviser desuden til høringssvar indsendt i forbindelse med høring af drikkevandsbekendtgørelsen, der har været i høring i perioden maj- juli 2017, mens HOFOR henviser fuldt ud til deres tidligere indsendte høringssvar til drikkevandsbekendtgørelsen.

Tidligere indsendte høringssvar til drikkevandsbekendtgørelsen behandles ikke i nærværende notat. Der henvises i stedet til høringssnotat vedr. drikkevandsbekendtgørelsen, hvor disse høringssvar er behandlet.

Høringssvar, der ikke direkte angår lovforslagets indhold, er ikke medtaget i kommentarerne nedenfor.

Forhold efter høringen af betydning for lovforslagets indhold

Efter høringen er lovforslagets titel ændret til "Forslag til lov om ændring af lov om vandforsyning m.v. (Underretning om forhold vedrørende vand)"

Desuden er det efter høring besluttet at tage to af punkterne ud af høringsversionen af lovforslaget. For så vidt angår forslaget om at tydeliggøre hjemlen til, at en kommune kan dispensere fra drikkevandskvalitetskrav, har Miljøstyrelsen gennemført en fornyet juridisk analyse, som har ført til

den vurdering, at der allerede er tilstrækkelig hjemmel i gældende regler. En lovændring på dette punkt vurderes ikke at være nødvendig, hvorfor forslaget ikke er medtaget i det endelige lovforslag.

For så vidt angår forslaget om hjemlen til at indføre regler om kommuners underretning af Landbrugsstyrelsen er det besluttet, at denne hjemmel etableres med et selvstændigt, senere lovforslag, som vil have til formål at muliggøre en smidigere sagsbehandling i forbindelse med ansøgning om støtte.

Lovforslaget som det fremsættes indeholder herefter alene punktet om at ændre vandforsyningsloven med en hjemmel til, at ministeren kan fastsætte regler om, at offentlige myndigheder har pligt til at underrette ejere af vandforsyningsanlæg og forbrugere af vand om forhold vedrørende vandet. Derfor beskriver høringsnotatet nedenfor alene høringssvar, der vedrører dette punkt.

Forslag om hjemmel til at ministeren kan fastsætte regler om offentlige myndigheders pligt til at underrette ejere af vandforsyningsanlæg og forbrugere af vand om forhold vedrørende vand

Dansk Brøndejerforening er tilhænger af forslaget om at undtage små vandforsyninger fra kvalitetskrav og lægger op til at understøtte den information fra kommunerne, som foreslås indført.

KL, Aalborg Kommune, Eurofins, Ikast Brande Kommune og Greve Kommune, Danske Vandværker og DN er imod at friholde små vandforsyninger fra at skulle overholde kvalitetskrav fastsat i EU's drikkevandsdirektiv og er dermed ikke interesseret i forslaget om en hjemmel til at kunne informere de berørte forbrugere, idet denne anses for overflødig. De er i stedet tilhængere af gældende regler, hvor alle vandforsyninger er underlagt krav om drikkevandskvalitet og -kontrol.

Aalborg Kommune anfører med henvisning til drikkevandsdirektivets artikel 3, stk. 3, hvor der står, at medlemsstater, som gør brug af undtagelsesmuligheden i artikel 3, stk. 2 litra b), ”sørger for, at den berørte befolkning underrettes herom og om enhver foranstaltning, der kan træffes for at beskytte menneskers sundhed mod de skadelige virkninger forårsaget af forurening af drikkevand”. Aalborg Kommune finder, at ordet ”enhver” lyder som om, der skal informeres med en meget udtømmende liste, og derfor bør fjernes fra lovforslaget. Aalborg Kommune anfører, at der er behov for at præcisere, hvad passende vejledning er i konteksten, og at kommunerne efter lovforslaget får til opgave at informere vandforbrugere til små vandforsyninger om, hvordan de kan sikre sig sundt og rent drikkevand.

Aalborg Kommune ønsker præciseret, om lejere i et hus skal modtage information fra kommunen efter de foreslåede regler, samt om udlejere af sommerhuse, der udlejer på kommerciel basis, er omfattet af informationspligten. Desuden spørges til sikkerheden for gæster, og børn til forældre, hvis vandforsyning ikke i fremtiden vil være omfattet af vandkvalitetskrav.

Aalborg Kommune spørger til, hvorfor der skal indføres hjemmel til nye tydelige informationsregler, når det i afsnittet om gældende ret står beskrevet mht. vandforsyningsloven § 62, stk. 6 og 7, alene gælder under forudsætning af, at der gælder krav til kvaliteten af vand.

Eurofins anfører, at gældende regler med kontrol minimum hvert 5. år ikke er nok til at sikre borgernes sundhed, hvorfor der bør indføres tvungne kontroller af drikkevand med en øget hyppighed, og at den foreslåede informationsforpligtelse, som skal træde i stedet for kvalitetskrav, ikke er tilstrækkelige til at sikre borgerne sundt drikkevand.

Ikast Brande Kommune finder det svært at administrere de nye informationsregler, der afhænger af, om en vandforsyning leverer mindre end 10 m³ vand pr. dag, idet vandforbruget for nogle forbrugere vil svinge op og ned tæt på grænsen, hvorfor de i en periode kan være ude og i en periode kan være inde.

Ikast-Brande Kommune finder ordvalget i forslaget § 62 a uskarpt i forhold til, hvad "en forbruger" er, om der f.eks. også gælder informationspligt over for hjemmeplejere og andre, der kommer i berørte hjem, og om kommunen har ansvaret for at informere disse. Kommunen spørger desuden til, om information om god vandkvalitet omfatter vejledning om nitratfiltre og UV-anlæg i private hjem. Endeligt nævner kommunen, at reglerne om underretning vil indebære forskelsbehandling mellem forbrugere, der frivilligt udtager en vandkvalitetsprøve og forbrugere, der undlader at tage en vandkvalitetsprøve. Kommunen nævner desuden, at miljømæssigt vil boringer bliver i dårligere stand, fordi ingen opdager, at de er utætte.

DN foreslår, at man i drikkevandsbekendtgørelsen udvider analysepakken for små vandforsyninger til også at omfatte f.eks. sprøjtegifte og nedbrydningsprodukter fra disse.

Miljøstyrelsens bemærkninger:

Efter høring af nærværende lovforslag om ændring af lov om vandforsyning m.v. samt høring af udkast til ny drikkevandsbekendtgørelse er det besluttet at videreføre drikkevandskvalitetskrav og drikkevandskontrol på de små forsyningsanlæg, der leverer vand til mere end én husstand. Lovudkastets bemærkninger, der beskriver gældende ret, ændres derfor efter høringen, så det fremgår, at det alene er de vandforsyninger, der leverer vand til én husstand, og som ikke leverer vand som led i en kommerciel eller offentlig aktivitet, der er undtaget fra kvalitetskravene i drikkevandsbekendtgørelsen.

Lovforslagets bemærkninger om underretningsforpligtelsen er derfor ændret som konsekvens heraf. Således er det præciseret, at hjemlen til at fastsætte regler om underretningspligten blandt andet vil komme til at omfatte en underretning af de små forsyninger, der alene leverer vand til én husstand, om, at de er undtaget fra obligatorisk kontrol. Desuden underrettes de om, hvad der er god vandkvalitet og om enhver foranstaltning, der kan træffes, for at beskytte deres sundhed mod skadelige virkninger forårsaget af forurening fra drikkevand.

Desuden er bemærkningerne præciseret, så det fremgår, at kommunalbestyrelsen kan forpligtes til at underrette disse berørte forbrugere om, hvad der er god vandkvalitet, og til minimum hvert femte år at give en ejer af et vandforsyningsanlæg, hvis vand ikke er underlagt obligatorisk kontrol, underretning om, at ejeren med fordel kan foretage en kontrol af drikkevandet.

Endelig er det præciseret, at det er hensigten, at drikkevandsbekendtgørelsen vil blive ændret efter lovforslagets vedtagelse, således at underretningspligten over for de små forsyninger flyttes fra Miljøstyrelsen til kommunalbestyrelserne, idet det vurderes, at kommunerne som drikkevandsmyndighed mest hensigtsmæssigt kan varetage denne opgave.

Miljøstyrelsen vil udarbejde vejledningsmateriale, som kommunerne frem over kan gøre brug af som information til ejere af små forsyninger og berørte forbrugere, herunder vejledning om, hvordan informationen kan gives og om, hvad den enkelte forbruger kan gøre.

For de følgende høringssvar henvises til høringsnotatet til drikkevandsbekendtgørelsen, som kan findes på Høringsportalen:

- *Opfordringen til, at udelade ordet ”enhver ... ” i beskrivelsen af underretning af berørte om foranstaltninger for at beskytte sundheden.*
- *Spørgsmål om, hvordan lejere skal orienteres*
- *Efterspørgslen på en sondring mellem udlejere af sommerhuse, der udlejer på kommerciel eller ikke-kommerciel basis.*